

בש"פ 5009/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5009/14

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בתיק עמ"י 29118-07-14 (השופטת
סלוטקי) מיום 15.7.14

בשם המבקש: עו"ד נועם בונדר

החלטה

א. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עמ"י 29118-07-14 (השופטת סלוטקי) מיום 15.7.14, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע בתיק מ"י 25612-07-14 (השופט אופיר) מיום 14.7.14; בהחלטה זו הוארך מעצרו של המבקש לצרכי חקירה עד ליום 20.7.14.

ב. המבקש נעצר בגין חשד לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות לאחר, זיוף בכונה לקבל דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. ביום 14.7.14 הורה בית משפט השלום להאריך את מעצרו לצרכי חקירה עד ליום

עמוד 1

20.7.14 בשעה 14:00. נקבע, כי בהתאם למידע החסוי שהוצג לבית המשפט קיים חשד סביר שהמבקש ביצע את המיוחס לו וכי הראיות לכאורה מצביעות על מסוכנותו. כן נקבע, כי יש חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה באם ישוחרר. עם זאת בית המשפט לא מצא לקבל את בקשת המשיבה להאריך את המעצר בשמונה ימים נוספים אלא עד ליום 20.7.14, בנימוק שבשלב זה אין הצדקה למעצר למשך פרק הזמן המבוקש. כאן המקום לציין, שכן בכך לוז הבקשה, כי חקירת בא כוח המדינה על-ידי בא כוח המבקש הופסקה על-ידי בית המשפט, הגם שבא כוח המבקש סבר שטרם מוצתה, וכתוצאה לא סיכם בא כוח המבקש וביקש להשתחרר מן הייצוג. בקשתו לא נענתה.

ג. ערר המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט דחה - בין היתר - את טענות העורר לקיומם של פגמים פרוצדורליים בהחלטת בית משפט השלום, בקשר לאמור מעלה. נקבע, כי לא היה פגם בכך שבית המשפט הפסיק את חקירת נציג המשטרה על-ידי בא כוח המבקש, שכן החקירה נמשכה די הצורך. כן נאמר, כי אין המבקש יכול לבוא בטענות על כך שלא נשמעו סיכומיו של בא כוחו, שכן בא כוחו הוא שבחר לא לסכם את טיעונו. עוד נקבע, כי כנגד המבקש תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות דומות לאלה בהן הוא נחשד כעת, ואף כלפי אותו נפגע עבירה. מכאן, כי צדק בית משפט השלום בכך שהחליט על המשך מעצרו של המבקש, ויתכן שאף היה מקום להאריך את מעצרו לתקופה ארוכה יותר, כפי שביקשה המשיבה.

ד. בבקשה זו, המפורטת ביותר (17 עמודים) חוזר המבקש על הטענות שהועלו ונדחו בהחלטת בית המשפט המחוזי. לדבריו, יש על פי פסיקה מסוימת עליה הצביע, מקום לגמישות ברשות ערר בדיני המעצרים, זאת - בין השאר - בשל חזקת החפות, העובדה שעסקינן בחרותו של אדם ונוכח תכליתו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) תשנ"ו-1996. נטען, כי עסקינן בנידון דידן בסיטואציה בה לא מוצתה החקירה בבית המשפט על-ידי בא כוחו, לא נבחנה חלופה, ולא נשמע מלוא עמדתו של המבקש. נטען, כי הפסקת חקירתו של נציג המשטרה פגעה בהגנת המבקש, וכי בית משפט השלום היה צריך לאפשר את שמיעת סיכומי המבקש לגופה של בקשת המעצר. על כן, עותר המבקש להחזיר את הדיון לבית משפט השלום לקיום דיון מחודש בבקשתו, ולחלופין שבית משפט זה יורה על שחרורו בתנאים שייקבעו.

ה. לאחר עיון אין בידי להיעתר לבקשה. כידוע, רשות ערר אינה ניתנת כדבר שבשגרה; ואף אם צודק המבקש בכך שאין להחיל בהכרח באופן דווקני את המבחנים שנקבעו בבית משפט זה לעניין בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי כמות שהם על בקשת רשות ערר בדיני המעצרים, ברי מכל מקום כי עצם הפיכתה של זכות הערר לרשות ערר בתיקון לחוק זה לא כבר אומר דרשני, ומצביעה על מתן רשות ערר במשורה. בסופו של יום על כל מקרה להיבחן לגופו, תוך הערכת נסיבותיו וסיכויו. מכל מקום, חוששני כי אין עניינו של המבקש מצדיק את התערבותו של בית משפט זה בגלגול שלישי, וזאת אף לפי המבחנים הגמישים יותר (וראו בש"פ 4202/11 לוקצקי נ' מדינת ישראל (2011)). במישור הדיוני, מניח אני אמנם כי הסניגור עשה כמיטב יכולתו כדי לנסות לסייע לשולחו. ואולם, סבורני כי בכלל יש לנקוט זהירות בהתערבות ערעורית בניהול הדיון על-ידי בית משפט השלום, שהתמונה במלואה היתה לנגד עיניו. שנית, ולמעלה מן הצורך, עסקינן במעצר לצרכי חקירה (מעצר ימים). באופן מעשי אנו עומדים ביום ה' בשבוע, ועם כל הרגישות לחרותו של אדם, קיום דיון כאן בהמשך היום יכול לכל היותר להוליד דיון בבית משפט השלום מחר - יום ו' - תחת יום א' הקבוע לדיון. בהתחשב בסיכויו המעשי בעקבות קריאת החלטותיהם של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי לגופן, ובהתחשב בצורך לאפשר למשטרה לסיים את החקירה ככל הניתן, גם לטובת עניינו של המבקש, במקום לנוע בדיונים בין בתי המשפט, הדבר אינו נראה, גם בגדרי השכל הישר. ואכן אזכיר במישור המהותי, כי בתי המשפט הקודמים קבעו בעניינו של המבקש שבהתאם לחומר הראיות אשר הוצג בפניהם, נשקפת מן המבקש מסוכנות המחייבת את המשך מעצרו, וכן כי עולה חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה, נוכח העובדה שתלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין עבירות דומות כלפי אותו

אדם. לא מצאתי מקום להתערב בכך. ולבסוף אומר את המובן מאליו; חזקה על בית משפט השלום שישמע את טענות המבקש בלב פתוח ובנפש חפצה בדיון ביום א', והדברים נאמרים בלא שאטע מסמרות כמובן לגבי הכרעתו.

ו. בגדרי האמור איני נעתר איפוא לבקשה.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ד (17.7.2014).

שׁוֹפֵט
